

Zo srdca...

Suspírium: „Obráť sa ku mne a zmiluj sa nado mnou, lebo som osamelý a biedny. Útrapy môjho srdca sa rozmnožili. Vyved' ma z mojich úzkostí! Pozri sa na moju biedu a trápenie! Sním zo mňa všetky hriechy!“ (Ž 25,16-18) Amen.

Začiatočná pieseň: Žalm č. 119: 17-20: „Vyuč ma ceste, ktorá nesklame...“

Prosím, zaujmite si svoje miesta

Vzdych: „Ja všetkých, ktorých milujem, karhám a prísne vychovávam. Buď teda horlivý a kajaj sa! Hľa, stojím pri dverách a klopem. Ak niekto počuje môj hlas a otvorí dvere, vojdem k nemu a budem jesť s ním a on so mnou.“ (Zjav 3,19-20) Amen.

Modlitba

Milostivý Záchranca našich životov, Kristus Pán! Ďakujeme Ti za Tvoje tvrdé slová. Sme ochromení Tvojou mocou, ale uvedomujeme si vlastnú hriešnosť. Prichádzame z veľkého nemého a uboleného zástupu sveta, ktorý nepočuje a nechápe, čo od neho žiadaš. Prišli sme ako oslovení učenici, ale sme pohoršení Tvojimi slovami ako farizeji. Nevieme, o čom rozprávaš, a nevieme aký má zámer s nami i náš nebeský Otec. Sme si vedomí toho, že zaslúžime si vykorenenie. S ľútosťou a s pokorou vyznávame, že sme od narodenia slepí. Prosíme, buď pre nás svetlo sveta. Prosíme, potri aj naše oči blatom a pošli aj nás k rybníku Siloe, aby sme sa umyli. Príď medzi nás a skrze Ducha Svätého vykladaj nám Tvoje slovo, ktoré je potrebné pre pravdivý život s Tebou a pri Tebe. Pretvor naše srdce, drahý Vykupiteľ, v ktorom panuje láska k svetu, aby sme si uvedomili, čo znamená z Tvojich úst naše zatratenie a hriech. Prosíme, odpusť nám to, čo si nevieme odpustiť ani my sami. Prijmi nás tak, ako sme sem prišli, aby sa skryté veci nášho srdca stali zjavnými, a tak padli na tvár, klaňali sa Ti a vyznali: „Naozaj je Boh medzi nami!“ (IK 14,25) Amen.

Textus: Evanjelium podľa Matúša 15, 10-20

Slovo Božie, na základe ktorého Vám zvestujem radostnú zvesť evanjelia skrze Ducha svätého je zapísané v Evanjeliu podľa Matúša v pätnástej kapitole od desiateho po dvadsiaty verš nasledovne:

10 *Nato zavolał zástup a povedal im: Počujte a pochopte! **11** Človeka nepoškrňuje to, čo vchádza do úst, ale čo vychádza z úst, to poškrňuje človeka. **12** Tu prišli učenici a povedali mu: Vieš, že sa farizeji pohoršili, keď počuli to slovo? **13** On im odpovedal: Každá rastlina, ktorú nezasadil môj nebeský Otec, bude vykorenená. **14** Nechajte ich! Sú to slepí vodcovia slepých. Ak však slepý vedie slepého, obaja padnú do jamy. **15** Peter mu nato povedal: Vysvetli nám toto podobenstvo! **16** On odpovedal: Či ste ešte aj vy takí nechápaví? **17** Nerozumiete,*

že všetko, čo vchádza do úst, príde do žalúdka a vylúči sa do stoky? 18 No to, čo vychádza z úst, pochádza zo srdca a poškvrňuje človeka. 19 Zo srdca totiž pochádzajú zlé myšlienky, vraždy, cudzoložstvá, smilstvá, krádeže, falošné svedectvá a rúhania. 20 To sú veci, ktoré človeka poškvrňujú, ale ješ' neumytými rukami človeka nepoškvrňuje.

Milí bratia a drahé sestry, vďakyvzdanie prinášajúce kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi Kristovi!

Ústami blízko, ale srdcom ďaleko od Boha prichádzajúci farizeji obklúčia Ježiša. Ježiš sa neveľmi venuje farizejom, ale o to viac zástupu a učeníkom. On sa cíti zodpovedný za nich. Poháňa ho zodpovednosť učenia. Podobenstvo, ktoré vykladal, ich nezaujalo. Presnejšie podobenstvu neporozumeli. Ba dokonca aj učenici sú presvedčení, že Ježiš veľmi kriticky adresoval svoju zvesť farizejom. Vyostrené vzťahy však Kristus neskrýva, a ani nikdy neskrýval. „Tvrdá je táto reč. Kto ju môže počúvať?“ (viď. Jn 6,60-69) Ježiš to uznáva, ale nechce, aby Jeho učenici nielen v mene nebeského Otca, ale aj v poznaní Božieho zámeru rozprávali a konali.

Ježiš je tvrdý na vlastných, ale len preto, aby vedeli, čo je Božia vôľa. My si musíme uvedomiť podobne ako učenici, že naše klamlivé úsudky o dnešných farizejoch nás neposúvajú vpred. Farizeji podľa Ježiša nie sú nositeľmi budúcnosti. Farizeji podľa pravého Veľkňaza nie sú nositeľmi večného života. Boží súd ich zastihne. Ježiš keď reční o vykorenení, reční práve o nich. O Božom súde tak málo vieme, lebo si myslíme, že už všetko ovládame. Tento svet, a v ňom aj dnešní učenici všetko vedia prijať od Ježiša, ale o Božom súde, o Pánovej žatve nikto nechce ani počuť. Ježišova tvrdosť, Kristova pevnosť je o základoch. Ježiš je tvrdý pre nás, za nás a namiesto nás. Tvrdá reč Ježiša nás musí osloviť. Tvrdá reč Kristova je pravdivá. Kristov pevný postoj je o tom, kto si to vypočuje, kto si to v srdci uloží, kto i napriek tomu, ho bude nasledovať a neopustí ho, ten je učeník.

Ježišove tvrdé slová nás prebúdzajú k životu. Ježišove tvrdú slová nám nelichotia. Ježišove tvrdé slová nás neututľajú. Ježišove tvrdé slová nás neuspia, lebo človek hľadá istotu, chce vedieť pravdu, ktorá ho oslobodí.

Učeník Peter to v okamihu zacíti a práve Ježišovi adresuje svoju prosbu: „**Vysvetli nám toto podobenstvo.**“ Áno, slová o farizejoch sú nám už jasné, ale čo bude s nami. Čo bude s nami? Budeme i my naďalej slepí? Zostaneme vo svojich pochybnostiach? Budeme žiť naďalej vo svojich konšpiračných teóriách? Žiadosť Petra musí byť i našou žiadosťou. Peter nechce odísť, Peter nechce opustiť Ježiša, veď on má poverenie loviť ľudí, ale zrazu nerozumie slovám večného života. (viď. Jn 6,60-69)

Zorný uhol z farizejov sa premietne na čistotu. Ježišove „pozor!“ je očividné. Čistota je dôležitá, aj predpisy sú dôležité, ale... vnútorná čistota je dôležitejšia. Znak vnútornej čistoty. Pozor, Ježiš vidí aj to, čo nikto iný. Ježiš pozoruje a vidí. Kristus je všímavý, a robí to pre naše dobro. Všímavý Kristus odrazu ponúka milosť. Naš osobný hnus netreba skrývať, ale vyznať pred Kristom. Naše vnútro bude čisté skrze krv Ježiša Krista. Niet čo dodať. Treba začať s tým, čo je špina. Bez odstránenia špiny nebude nikdy čistota v našom osobnom živote. Naša slepota práve špiny skrýva. Len aby sa ľudia nič nedozvedeli. Len aby nikto nevedel, aké myšlienky sa vynorili z mojej hlavy. Len aby sa nikto nedozvedel, aká je moja skutočná minulosť. S kadiaľ pochádzam, čo som vystrojil / vystrojila. Len aby, moje osobné a každodenné *vraždy, cudzoložstvá, smilstvá, krádeže, falošné svedectvá a rúhania* nikto nespoznal. Ježiš však hovorí: Povrch je povrch, ale dno je dno. Čistý povrch pozná svet, zakalené dno pozná Ježiš.

Drahý brat a milá sestra! Povrch alebo dno? Čo symbolizuje tvoje kresťanstvo? Ako Ťa spoznal Ježiš? Svojou nepoškvrnenou čistotou alebo špinou prichádzaš dnes? Čo si zveril Ježišovi? Svoju špinu alebo len to pekné a krásne, čo si dosiahol / dosiahla z „vlastnej“ sily? Čo si odovzdal Ježišovi? Modlíš sa povrchno? Cítiš sa

bezpečne? Si skutočne zdravý / zdravá? Kristus pozná len krásny povrch tvojho života, alebo aj zabahnené dno?

Drahý brat a milá sestra! Poškvrnený / poškvrnená si predstúpil/a pred Jeho tvár alebo ambiciózne? Ježiš vie, čo prebýva v našich srdciach. Nikdy nič nemusíš skrývať pred Ním. Pretváarka nemá miesto tam, kde je prítomný živý Kristus. Ježiš hovorí o srdci zo srdca, lebo z neho vychádza život. Áno, dobre počujeme, Život. Čistota srdca zabezpečuje čistý a priechodný život.

Ježiš akoby v 24. hodine zvonil: Haló, drahý učeník: „Chráň si svoje srdce.“ Plná ostražitosť a bdenie, aby srdce zostalo verné Stvoriteľovi, Vykupiteľovi a Potešiteľovi. Stráž si srdce, lebo z neho vychádza život. (vid'. Prísl 4,23)

Drahý súčasný učeník! Ježišom chránené územie je tvoje srdce? Tvoje srdce patrí Ježišovi? Kto skutočne zabráni špine v tvojom živote? Katalóg hriechov je rôznorodý. Rozvetvená sieť hriechov je známa. Navzájom si ubližujeme. Navzájom sa zožierame. Navzájom. To nie je naše poslanie. Ježiš upozorňuje srdce je v zárodku čierne. Svoju farbu získa len očístou, a to Ježišovou krvou. On aj dnes chce, aby si bol čistý a aj tvoje srdce bolo čisté.

Poslucháčov Petrovej kázne na Svätodušné sviatky Petrova reč zasiahla v srdci. (Sk 2,37) Boli zasiahnutí tvrdou Petrovou rečou, ako PO ŇOM OSOBNE SIAHOL KRISTUS. Zasiahnutí v srdci, lebo počuli, akí sú v skutočnosti a čo znamená odpustenie hriechov. Duch Svätý ich osvietil.

Ani my nie sme lepší. Katalóg hriechov poznáme. Boží zákon, presnejšie druhá tabuľa zákona, piate až ôsme Božie prikázanie, tých sa týkajú naše zlé myšlienky. Vyznať dnes, v skutočnosti takí sme, je najťažšie. Vyznať pravdu o stave srdca je obrovská milosť. Vyznať špinu, hnus, neduh, nepravosť nie je ľahké, ale Ježiš nás vyzýva k tomu, lebo čistota človeka nie je povinnosť ako u farizejov, ale milosť Božia. Ja sám od seba neviem byť a zostať čistý, ja len spolu s Dávidom viem prosieť: „*Stvor mi čisté srdce, Bože, obnov vo mne pevného ducha!*“ (Ž 51,12)

Kým som čistý od a zo seba, nepočujem a nechápem, o čom Kristus reční. Keď však vyznám skutočnosť a pravdu, aký / aká som, Ježiš ma prijme za svojho a za svoju. On, kto do hĺbky naplnil zákon. Tí poškrvnení, ktorí už v tomto živote boli a sú pokropení Ježišovou krvou, vedia, že sú očistení. Sú nositeľmi toho, za čo Kristus tvrdo a pevne bojoval nielen slovami, ale aj jediným aktom na Golgotskom kríži. Sú nositeľmi vnútornej čistoty, ktorá nemá len vonkajšie znaky, ale hlboko precituje svoje viny každý deň a prosí o odpustenie Toho, kto na svojom kríži očistil nielen jeho, ale ponúka čistotu celému svetu.

Ježiš zo srdca hovorí otvorene o našom srdci. Kristus z milosti hovorí otvorene o našom vnútri, a to učeníkom. Nie celému svetu, ale vyvoleným... Beda ti, drahý brat a milá sestra v Ježišovi Kristovi, ak v tvojom srdci nebudú rezonovať Ježišove tvrdé slová o skutočnom stave tvojho a môjho srdca. Zo srdca totiž vychádza to, čo s Ježišom môže byť minulosť. Zo srdca. Z tvojho a z môjho srdca. Si pokropený / pokropená Ježišovou krvou? Vieš čo je skutočné odpustenie hriechov? Vieš o najvnútornejších úmysloch vlastného srdca? Túžby srdca sú pred Tebou zjavné? „Veď kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce.“ (Mt 6,21) Amen.

Modlitba:

„...pre Božie milosrdenstvo, aby ste odovzdávali svoje telá ako živú, svätú, Bohu príjemnú obeť, ako vašu rozumnú službu Bohu. A nepripodobňujte sa tomuto svetu, ale premeňte sa obnovením zmysľania, aby ste vedeli rozoznať, čo je Božia vôľa, čo je dobré, čo mu je príjemné, čo je dokonalé.“ (Rim 12,1-2)

„Svätý Otče, zachovávaj ich v tvojom mene, ktoré si mi dal, aby boli jedno ako my.“ (Jn 17,11)

„Peruťou svojou ťa prikryje, útočisko nájdeš pod jeho krídlami, štítom a úkrytom je jeho vernosť.“ (Žalm 91,4)

„...obnovte sa duchovným zmysľaním a oblečte si nového človeka, stvoreného podľa Božieho obrazu v spravodlivosti a svätosti pravdy.“ (Ef 4,23-24)

„pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý rozum, uchráni vaše srdcia a vaše mysle v Kristovi Ježišovi.“ (Flp 4,7)

„Počúvajte ma, vy, čo poznáte spravodlivosť, ľud, čo má v srdci moju náuku: Nebojte sa ľudskej potupy, ich hanenie nech vás neubíja...“ (Iz 51,7).“

„A jeho vláda siaha od mora až k moru a od Rieky až do končín zeme.“ (Zach 9,10b)

„Aj keď mi chradne telo i srdce, Boh mi naveky bude skalou srdca i údelom.“ (Ž 73,26)“ (Ž 73,26)

Modlitba Pánova

Ofera: „Lebo ústa hovoria to, čím je naplnené srdce.“ (Mt 12,34c)

Požehnanie: „Blahoslavení čistého srdca, lebo oni uvidia Boha.“ (Mt 5,8) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 365: „Už Pán tvoj blízko je ti...“

Zlatica Oravcová

Spasenie

Srdce ľudské jak balvan ťažký	Hľa, tu je Ruka požehnaná,
A tvrdé ako zo žuly –	Čo prebodol ju ostrý klin –
Archanjel v rukách drží vážky!	Spasenie máme v ranách Pána,
Nik neprejde sám cez prekážky,	V obleku jeho zmilovania,
Nohy si farchu obuli.	Veď za nás trpel Boží Syn!
Hviezdy ľudské jak čierne krosná,	Krv svätá, čistá na nás steká
Čo tkajú odev – pichliače,	A srdce naše mäkne tu –
Každý človek tú bolesť pozná,	Spasenia prúdi rajská rieka,
Srdce je ako rana hrozná – –	Pán s láskou hľadá na človeka
Kiež v pokání dnes zaplače!	A prebúdzá ho k životu!